

דעם רבין'ס משלים

קום מיין פריינד, וועק זיך אויף!

אן מיין חכמות, כ'האב געלערנט מיט פריינד און געקענט די בחינות. דאס אלעס האט זיך עטליכע טעג אפגעשטעלט און אזוי ציט זיך מיר דער מצב אז כ'האב זיך ליידער צוגעוואוינט צו שטופן די צייט און פוילעצן, כמעט וואס איך לערן נישט היינט, דו זעסט מיין מצב..."

"הער מיר אויס, מיין טייערער חבר מאיר'קע, פון א נפילה פאלט מען נישט! דאס געשעט פאר יעדן, אלע סארטן אומשטענדן גייען אריבער אויף א איד דורכאויס זיין לעבן, פון דעם דארפסטו זיך נישט דערשרעקן, אבער צו בלייבן איינגעטונקען אין דער נפילה און בלייבן דארט שלאפן דאס איז אן אמת'ע נפילה.

א גוטע עצה האב איך פאר דיר. איך וועלן דיר געבן צו לייענען 'ספורי מעשיות' וואס פארמאגט די כח צו אויפֿוועקן פון שלאָף. די הייליגע מעשיות וועט צוברענגען דיר אפצושטאקלען פון דיין עצבות, זיך אויפצוואוועקן פון שלאָף און אנהייבן דינען דעם באשעפער מיט שמחה, אהבה און א ברען. עס איז דאך פארהאן זיבעציג פנים לתורה און ווען מען וויל דערוועקן א איד פון שלאָף דארף מען אים ווייזן דעם פנים און באקליידן דאס פנים מיט ספורי מעשיות.

אזוי ווי ווען מען היילט אויס א בלינדן, דארף מען פארמאכן די לאדענעס ער זאל נישט אויפֿאיינמאל זען ליכטיגקייט, מען דארף אים מצמצם זיין דעם אור עס זאל אים נישט שאטן די ליכט, דאס טוט די הייליגע מעשיות, עס ברענגט די גרויסע ליכט מיט א ריכטיגע צמצום."

מיר וועלן לערנען ספורי מעשיות און אנערקענען איר גרויסע כח וואס זי פארמאגט צו אויפֿוועקן דעם מענטש ער זאל נישט פארשלאָפן זיין טעג און יארן.

(ע"פ הקדמת הסיפּו"מ וליקו"מ ס')

דער חדר שעורים פון שיעור ב' איז געווארן אויסגעליידיגט, געבליבן איז נאר לעזער און מאיר'קע. לעזער ענדיגט צו שרייבן די מפרשים וואס מען האט נאָרוואס אויסגעשמועסט. ווידעראויס מאיר'קע הייבט אויף זיין קאפּ פון א קורצע דרימל און באמערקט אז זיינע חברים זיצן שוין אין חדר אוכל.

"וואס מאכסטו מיין טייערער חבר מאיר'קע?" פרעגט לעזער. "דו ווייסט אז איך בין פרייליך און טרויעריג? ניין-ניין-ניין, כ'בין נישט באַמט טרויעריג כ'נאר געוואלט זאלסט פארשטיין מייע געפילן פון הארץ.

"עס פריידט מיר אז עס שטייט שוין אריבער צוויי חדשים די חבורות פון די בחורים, ווען יעדן ליל שטיי זינגט מען אינאיינעם נגוני התעוררות און דבקות צום באשעפער. דערנאך ווערט געהערט א חזק-שמועס פון איינער פון די בחורים; ס'איז ממש מעין עולם הבא. איך האב אבער טרויעריג אז איך זע דיר נישט צווישן זיי. אלע חברים און איך ווילן זייער דו זאלסט זיין א חלק פון דעם חבורה, וואס האט פאסירט מאיר'קע אז עס אינטערעסירט דיר נישט דו גאנצע זאך? דו פעלסט אונז זייער אויס! יעדע וואָ שמועסט מען ארום אן אנדערע חשוב'ע נושא. אמאל וועגן זיין געווארנט צו זאגן 'שנים מקרא' וועגן זהירות אין מצות 'כבוד אב ואם', איבער די גרויסע עצה פון 'התבודדות' און איבער די וויכטיגקייט פון לערנען ספרים פונעם צדיק..."

אוי, געבט מאיר'קע א קרעכץ, ער שפרייט אויס זיינע הענט ווי פון שלאָף, ער רייבט די אויגן און זאגט מיט מידעקייט: "איך ווייס נישט, איך ווייס נישט, איך האב נישט קיין כח... זיך צו מעורר זיין, מחזק זיין, צו פאלן און פארשלאָפן, איינדרומלען און חלום'ען... אמאל פלעג איך מקפיד זיין צו לייענען קריאת שמע פון אינווייניג, גיין שלאָפן צייטליך, אויפשטיין פרי, לויפן אין מקוה, געלערנט פארן דאווענען, געמאכט התבודדות בקביעות

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְׁנֵי קַדְמוֹנִיּוֹת - הַקְדָּמָה לְספּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת

פון גאון־ענינו מורינו רבי נתן מברסלב זיע"א דער גרויסער תלמיד פון רבינו הקדוש זיע"א

הַקְדָּמָה אִין אִידיש

פון גאון־ענינו מורינו רבי נתן מברסלב זיע"א
דער גרויסער תלמיד פון רבינו הקדוש זיע"א

[פון ערשטן דרוק שנת תקע"ה]

די 'מעשיות' וואס דא שטייען אין דעם 'ספר', איז אין זיי דא זייער גרויסע 'סודות התורה!' - ס'איז אין זיי באהאלטן זייער גרויסע זאכן! - ס'איז אין זיי נישט פארהאנדן איין ווארט וואס ס'זאל זיין פשוט!

און אפילו פראסטע [פשוט'ע] מענטשן, קענען זיך אויך ארויסנעמען גרויס מוסר פון די מעשיות! - ווארן די 'מעשיות', האבן א 'גרוסן כח', אויפצוועקן אלע מענטשן פון דעם 'שלאף' - אז מ'זאל חס־ושלום נישט פארשלאפן זיינע יאהרן אומזיסט!

און ווער ס'ויל אריינקוקן אין די 'מעשיות' מיט אן אמת אויג, קען ער זעהן און פארשטיין אביסל, גאט'ס גרויסקייט!

אפילו פראסטע [פשוט'ע] מענטשן, קען זיי אויך עפעס א בלישטש טאן 'ווינקן פון מוסר', אז זיי זאלן זיך גוט ארומקוקן: "וואס דער תכלית איז פון דער וועלט!" - אז מ'זאל זיך נישט לאזן אפנארן אויף דער וועלט! - און מ'זאל טאג און נאכט תפילה טאן: "אז מ'זאל ניצול ווערן פון די 'נארישקייט' פון דער וועלט!" - און מ'זאל זוכה זיין צו זיין אזוי־ווי השם יתברך וויל.

לְהַתְוֹדֵעַ וּלְהַגְלוֹת

אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש־קדשים', לופטער 'סודות־התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס־ושלום פראסטע [פשוט'ע] מעשיות!"

ווארן די 'מעשיות' וואס אין דעם ספר שטייען, האט דערציילט דער גרויסער צדיק דער קדוש־עליון, דער הייליגער רבי ר' נחמן זכר־צדיק־לבֿרֿכה, זיין זכות זאל אונז ביישטיין.

זיין כוונה איז געווען אונז צו לערנען: "וויאזוי דעם אייבערשטן צו דינען!"

און הלאי מיר זאלן פארשטיין: די 'גרוסע סודות', און דעם 'מוסר', וואס עס שטעקט אין די 'מעשיות' - וועלן מיר זיין פֿרומע יודן, אזוי־ווי מען דארף צו זיין! און 'השם־יתברך' וועט אונז שיקן דעם 'גואל־צדק', באלד אין אונזערע צייטן, במהרה בְּיָמֵינוּ אָמֵן!

~ חיי מוהר"ן (אות כה) ~

~ אין אידיש ~

דער רבי זיע"א האט געזאגט:

"היינט האב איך געזאגט דריי זאכן,

אנדערש ווי די וועלט זאגט!"

(א) די וועלט זאגט: "אז 'ספורי-מעשיות' איז מסוגל

אויף איינצושלאפן!" און איך זאג: "אז דורך 'ספורי-מעשיות', וועקט מען אויף מענטשן פון זייער שלאף!"

(ב) די וועלט זאגט: "אז פון דערציילן זאכן ווערט מען

נישט געהאלפן מיט קינדער (פון זאגן, ווערט מען נישט טראגן)!" - און איך זאג: "אז פון דערציילן זאכן פונעם צדיק, וואס ער וועקט דערמיט אויף מענטשן פון זייער שלאף, קומט דורכדעם 'פקידת עקרות' [געהאלפן ווערן מיט קינדער]!"

(ג) די וועלט זאגט: "אז דער אמת'ער גרויסער צדיק, דארף נישט האבן אסאך געלט, ווייל צו וואס דארף ער געלט?"! - און איך זאג: "אז עס איז פארהאן אזא סארט התבוננות [זיך פארטיפן אין די תורה], וואס מען דארף האבן דערצו די גאנצע פארמעגן פון די וועלט!"

[זעה לקוטי-מוהר"ן ח"א תורה ס']

נאך האט רבינו הקדוש געזאגט, לגבי דעם וואס זיין רצון איז געווען אז מען זאל דרוקן די 'ספורי-מעשיות' אויף אויף 'אידיש טייטש' וואס מיר רעדן דערמיט: "אז עס קען גרינג געשעהן, אז א פרוי וואס איז א 'עקרה' [חלילה], זאל ליינען דערין עפעס א 'מעשה', און דורכדעם וועט זי געהאלפן ווערן צום גוטן און זוכה זיין צו 'קינדער'!"

(חיי מוהר"ן אות כ"ה)

און ווייטער וואס אין די 'מעשיות' איז פארהאנדן באהאלטענע זאכן - דאס קען מען נישט דערשרייבן, און נישט דערציילן! - אז וואויל איז דעם, וואס ער וועט אין זיי עפעס וויסן!

און ווייל מיר האבן אמאל געהערט פון זיין מויל, ער האט געזאגט: "אז ער האט חשק, אז מ'זאל די 'מעשיות' דרוקן, פון 'אויבן' זאל זיין אויף 'לשון-הקודש', און פון 'אונטן' אויף 'טייטש'! - דרום [דעריבער] האבן מיר זיין 'הייליגן רצון' מקיים געווען, און מיר האבן זיי אזוי געדרוקט!"

ווארן פראסטע [פשוט'ע] מענטשן באדארפן אויף וויסן פון די 'מעשיות'! - כאטשע זיי וועלן גאר קארג [ווייניג] פארשטיין, וואס מ'מיינט, און וואוהין די 'מעשיות' דערלאנגן - איז פארט פאר זיי א 'גרויסע טובה' צום 'תכלית', אז זיי וועלן אין זיי אריינקוקן מיט אן 'אמת אויג'! - ווארן זיי האבן א גרויסן כח צו דערוועקן צום אייבערשטן כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - ווארן די 'מעשיות', זענען נישט קיין לערע [ליידיגע] זאכן חס ושלום!

און דער 'רבי' עליוהשלום - פלעגט אלעמאל נאך דאס 'רוב מעשיות', צו זאגן 'עטליכע פסוקים' און 'עטליכע זאכן'! כדי מ'זאל וויסן: אז ער רעדט נישט קיין 'דברים-בטלים' חס ושלום - האט ער אביסל געוויזן 'ווינקן' [רמזים], וואוהין זיי דערלאנגן - ווארן [ווייל] די 'אלע מעשיות', זענען דורך [לויטער] 'סודות-התורה'!

מעמד סיון סיפורי מעשיות למאות ילדי ברסלב חול המועד פסח

